

*Молчат гробницы, мумии и кости —
Лишь слову жизнь дана:
Из древней тьмы, на мировом погосте,
Звучат лишь Письмена.
И нет у нас иного достоянья!
Умейте же беречь
Хоть в меру сил, в дни злобы и страданья,
Наш дар бессмертный — речь.*

И. А. Бунин

Спочатку було слово... Це перші слова із Біблії і саме вони знаменують могутність і первинність такої невблаганної зброї як слово. Ніхто не посміє суперечити, що слово - найуніверсальніша конструкція придумана людством. Воно єдине, неповторне, то підносить до небес, то кидає у глибоку прірву. Звучить воно в ніжній колисковій матері, яка схилилась над немовлям, і зі звуками пісні прищеплює любов до краю батьківського, виховує патріотизм, воно звучить у пісні хлібороба, дає йому снаги жити і працювати на землі, звучить воно і в покличах борця, що закликає натовп не боятися і йти до перемоги, воно злітає з-під пера письменника, який творить своїм талантом нову будучність для народу. Воно є скрізь. Воно росте з нами і помирає там же. Воно летить крізь час і простір, зберігає у собі мудрість древніх і все ж має у собі щось невідоме, щось нове, щось неопізнане.

Лише слово має таку владу, міць і силу. Воно невразливе, хоча саме ранить гостріше ніж будь-який меч. Перед словом схиляються у поклоні і повазі, воно вселяє в серце радість, любов, благовійний страх, щастя. Воно несе іскру всесвітніх знань через усі війни, покоління, і віки. Воно єдине, що дає снаги і сили йти вперед, досягати цілі, поставленої мети.

Необхідно берегти таку зброю всім серцем, плекаючи нашу мову.

*Як парость виноградної лози,
Плекайте мову. Пильно й неустанно
Політь бур'ян. Чистіша від сльози
Вона хай буде. Вірно і слухняно
Нехай вона щоразу служить вам,
Хоч і живе своїм живим життям.*

М. Рильський

*Здрок Тетяна - студентка III курсу
філологічного факультету групи УФ - 32*